

Czasami by okazać tolerancję i zrozumienie wystarczy jakiś przyjazny gest, szczerzy uśmiech... Uścisk dłoni, zainteresowanie...

Dla jednych to tak niewiele, dla innych tak dużo...

W naszym społeczeństwie jest jeszcze za mała świadomość tego, że osoby z niepełnosprawnością intelektualną mogą osiągnąć wiele... Często spotykamy się ze zdaniem, że „oni” nic nie potrafią... Ale „oni” potrafią bardzo dużo, tylko potrzebują pomocy. Pomocy człowieka dobrego i otwartego. Pracuję w przedszkolu i koleżanką Jolantą Szewczyk współpracujemy z nauczycielami z Ośrodka Rehabilitacyjno - Edukacyjno - Wychowawczego: Anetą Litwiak, Martą Dworak, Agatą Kobylińską i Wiolettą Bojarską. Dzięki tej współpracy osiągnęłyśmy już wiele. Celem naszej integracji jest stworzenie dzieciom niepełnosprawnym warunków, aby mogły godnie funkcjonować w społeczeństwie, a dzieci przedszkolne nauczyć wzajemnej akceptacji i tolerancji. Cieszę się bardzo, że owocem naszych spotkań integracyjnych jest obudzona w dzieciach ambicja, że i one potrafią być dobre, cieszyć dobrym słowem, serdecznym uśmiechem. To jeden z ważnych czynników wychowania w dobroci. Tego właśnie w dzisiejszym czasie nam potrzeba. Jako wychowawcy już od najmłodszych lat kształtujemy człowieka. Człowiek z natury nie jest dobrym... Może stać się dobrym tylko należy to sobie wypracować.

Najlepszy czas na kształtowanie prawidłowych postaw i przekonań to wiek przedszkolny. To my wychowawcy uczymy dzieci właściwej postawy wobec osób niepełnosprawnych. Dzięki obcowaniu z dziećmi niepełnosprawnymi, dzieci zdrowe uczą się tolerancji, akceptacji, zrozumienia słabości, szacunku dla drugiego człowieka, gotowości do udzielenia pomocy. Nasi mali wychowankowie zaakceptowali swoich kolegów i koleżanki niepełnosprawne. Cieszą się bardzo ze wspólnych zajęć i spotkań. Wielkim naszym osiągnięciem był wspólny spektakl pt. „Od świtu do zmierzchu” wystawiony w Miejskim Ośrodku Kultury w Jarosławiu na **II Festiwalu Twórczości Dziecięcej**. Dzieci pokazały, że wspólnymi siłami mogą stworzyć coś pięknego, coś co dorosłych poruszyło aż do łez. W ostatnim czasie nasze dzieci miały możliwość zapoznania się z tradycjami Świąt Wielkanocnych. Wspólnie tworzyły palmy wielkanocne. Zajęcie to przyniosło wszystkim wiele satysfakcji i zadowolenia. Nasze spotkania i wspólne zabawy mają na celu uświadomienie, że wszyscy jesteśmy tacy sami i potrzebni sobie nawzajem. Dziękuję również rodzicom, którzy w odpowiedni sposób przybliżają temat niepełnosprawności swoim dzieciom. W zależności od tego jak będziemy wychowywać nasze pociechy, takie będziemy mieć przyszłe społeczeństwo. Dlatego powinniśmy uczyć miłości, zrozumienia i dobroci, której tak światu potrzeba...

Lucyna Łaszkiewicz
Nauczycielka w MD nr 0